

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobce N. V. N., nar. ..., státní příslušnost ..., t. č. bytem ... zastoupen JUDr. Hanou Plátěnkovou, Ph.D., advokátkou se sídlem Borová 191/1, 644 00 Brno, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra ČR**, odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Nad Štolou 3, Poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 7. 2013, č. j. ...

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.
- III. Odměna právní zástupkyně žalobce JUDr. Hany Plátěnkové, Ph.D., advokátky se sídlem AK v Brně, Borová 191/1, 644 00 Brno, ve výši 23.800 Kč, bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Brně do 30-ti dnů od právní moci rozsudku.
- IV. Odměna tlumočníka Ing. N. V. T., bytem L. 1353/23, B., ve výši 2.695 Kč, bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Brně do 30 ti dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Ve včas podané žalobě žalobce uvedl, že dne 26. 6. 2013 podal žádost o udělení mezinárodní ochrany na území ČR ve smyslu § 10 odst. 1 a 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu). Dne 26. 7. 2013 mu však bylo doručeno rozhodnutí žalovaného, jímž byla jeho žádost zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. f) zákona o azylu.

Vzhledem k tomu, že žalobce se domnívá, že byl v předcházejícím řízení o udělení azylu jako účastník zkrácen na svých právech, podává žalobu ve smyslu ust. § 32 odst. 2 zákona o azylu a žádal soud o přezkum napadeného rozhodnutí, které napadá v celém rozsahu výroku.

Domnívá se totiž, že žalovaný v předchozím řízení o udělení azylu porušil

- § 3 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, neboť nezjistil stav věci způsobem, o němž nejsou významné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný vzhledem ke konkrétním okolnostem případu (§ 2 odst. 2 správního řádu) ve spojení s
- § 16 odst. 1 písm. f) zákona o azylu, neboť bylo aplikováno v rozporu se zákonem.

S ohledem na skutečnost, že žalovaný porušil v řízení o udělení mezinárodní ochrany v ČR výše uvedená zákonná ustanovení, domáhal se toho, aby soud vydal rozsudek, který napadené rozhodnutí Ministerstva vnitra ČR, odboru migrační a azylové politiky ze dne 22. 7. 2013 zruší a věc vrátí žalovanému k dalšímu řízení.

Žalobce pak žalobu prostřednictvím právní zástupkyně doplnil, kdy uvedl, že je přesvědčen, že napadené rozhodnutí nemá v podstatných částech oporu ve spise, resp. je v některých částech v rozporu se spisovým materiálem. Namítal dále, že v řízení před správním orgánem, žalovaným, došlo k vadám řízení, které měly za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, jak bude dále specifikováno.

Žalobce se domnívá, že jsou u něj dány důvody pro udělení humanitárního azylu podle ust. § 14 zákona o azylu, ale i podle § 12, kdy mu může hrozit v zemi původu pronásledování, resp. omezení svobody.

Žalobce pochází a je státním příslušníkem Vietnamské socialistické republiky, což je země, kterou nelze rozhodně považovat za bezpečnou třetí zemi.

Žalovaný v odůvodnění rozhodnutí uvádí, že při svém rozhodnutí vycházel i ze zpráv o dodržování lidských práv ve V této části je dle mínění žalobce rozhodnutí žalovaného nepřezkoumatelné, neboť neuvádí, co tyto materiály konstatují, jaké jsou jejich podstatné výstupy, jaké byly úvahy žalovaného v souvislosti s posuzovaným případem atd. Každopádně lze konstatovat, že zprávy např. Amnesty International ohledně dodržování lidských práv ve ... uvádějí, že: „situaci lidských práv ve Vietnamu lze obecně hodnotit jako velmi špatnou s tendencí ke zhoršování. Ve ... jsou systematicky popírány základní občanské svobody (svoboda projevu, svoboda sdružování a shromažďování), politické perzekuci jsou vystaveny nejrozličnější společenské skupiny, tj. političtí disidenti, příslušníci etnických menšin, příslušníci různých náboženských komunit (buddhisté, římskokatolíci, evangelíci)“.

Žalobce je přesvědčen, že by k porušování lidských práv mohlo dojít i v jeho případě, pokud by byl nucen se do země vrátit, a to i přesto, že v době, kdy byl ve své zemi na

dovolené, jak uvedl při svém výslechu, se žádné problémy nevyskytly. Státní orgány se o jeho pobytu totiž pravděpodobně ani nedozvěděly.

Důvody, které žalobce uvádí ve své žádosti o udělení mezinárodní ochrany, se opírají částečně o jeho ekonomickou situaci, kdy by mu v zemi původu nepochybně hrozila závažná újma – existenční krize, nicméně nejde rozhodně jen o ně. Žalobce již nežil v zemi svého původu velmi dlouhou dobu, tím hůře by byl přijat při svém nedobrovolném návratu. Hrozilo by mu, vzhledem k režimu, který zde panuje, omezení svobody tak, že by nebyl schopen vycestovat ani na krátkou dobu, popř. pronásledování z důvodů náboženských nebo jiných. Žalobce má ve své evidenční kartě uvedeno, že nemá partnera na území ČR, ve skutečnosti, jak vyplývá např. z jeho prohlášení o majetkových a výdělkových možnostech, má manželku (se kterou sice nežije, ale zejména má dvě nezletilé děti – B. a Š. D., oba narozeni ...). S nimi se občasně stýká, to by bylo zcela vyloučeno, pokud by se musel vrátit do země původu.

V rámci jeho výslechu při šetření žalovaného v rámci řízení o udělení mezinárodní ochrany uvedl žalobce pravdivě všechny skutečnosti, některé však z důvodu nedostatečného porozumění zjevně vyzněly jinak, než jak je žalobce cítí. O tom svědčí i to, že se k písemnému zachycení jeho výslechu vyjádřil, že je tam asi 50 % pravdy. To nevzal žalovaný nijak v potaz, nepokusil se to napravit. Rozpory jsou i v rozhodnutí a v jeho evidenční kartě, kde se např. uvádí, že je svobody a nemá na území ČR partnera. Ve skutečnosti je prokazatelně ženatý a má dvě děti. Zde je rovněž uvedeno, že je bez náboženského vyznání, na jiném místě ve spise je však uvedeno, že je buddhista. Je přitom o dost podstatný rozpor, vzhledem k tomu, že zrovna buddhisté jsou ve ... ze strany státní moci vystavováni pronásledování a útisku.

I přesto se správní orgán spokojil s takto nedostatečně zjištěným skutkovým stavem a ve věci vydal rozhodnutí. V tom žalobce shledává podstatné vady řízení před správním orgánem, resp. vadnost postupu žalovaného.

Je třeba uvést další relevantní záležitost, kterou je zájem na stmelení rodiny, kdy žalobce je nyní zcela bez prostředků (pouze dostává finanční příspěvek jako náhradu za stravu, který činí 1.300 – 1.500 Kč / měsíčně a není proto schopen hradit výživné za svoje nezletilé děti. Pokud by mu byl udělen azyl, mohl by začít legálně pracovat a tudíž podílet se na výživě nezletilých, s čímž by jistě souviselo i bližší navázání vztahu. Naopak při nutnosti jeho odcestování z ČR by došlo k úplné ztrátě možnosti své děti navštěvovat, což žalobce považuje rovněž za hrozící závažnou újmu. Z výše uvedených důvodů považuje výrok o zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany dle § 16 odst. 1 písm. f) zákona o azylu za nezákonný a navrhol, aby uvedené rozhodnutí z 22. 7. 2013 bylo zrušeno a věc vrácena správnímu orgánu k dalšímu řízení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že má po provedeném řízení jednoznačně prokázáno, že žalobce o mezinárodní ochranu nežádá z důvodu azylově relevantních. Z výpovědi jmenovaného vyplynulo, že důvodem jeho žádosti je absence zázemí a ekonomické těžkosti ve ..., pokud by se tam vrátil. V průběhu řízení dále doplnil, že chce v ČR zůstat a starat se o své dvě děti. Nelze však přehlédnout, že v žádosti žádné děti neuvedl (na konkrétní dotaz „počet osob, ke kterým má vyživovací povinnost“, uvedl 0) na

rozdíl od ničím nepodloženého tvrzení v žalobě o manželce, v žádosti vysloveně uvedl, že je svobodný (ani k žalobě nebyl předložen žádný oddací list, který by jeho údajný manželský svazek potvrzoval). Tyto skutečnosti za přítomnosti tlumočníka ... jazyka stvrdil svým vlastnoručním podpisem, totéž zopakoval i v průběhu s ním vedeného pohovoru a ani na výslovný dotaz správního orgánu, zda-li chce uvést nějaké další skutečnosti, které by měl vzít správní orgán při posuzování žádosti v potaz, se o žádných nyní tvrzených rodinných důvodech vůbec nezminil. Pokud žalobce namítá, že některé jím tvrzených skutečností vyzněly jinak, než jak je cítí, o čemž svědčí i fakt, že se k písemnému zachycení výsledku vyjádřil tak, že je tam asi 50% pravdy, tato námitka se nezakládá na pravdě, neboť jmenovaný s pohovorem souhlasil v plném rozsahu a neměl k jeho obsahu žádných námitek.

V souvislosti s žalobcovou snahou o smelování rodiny je tedy třeba zdůraznit, že z žádosti a s ním provedeného pohovoru nic takového nevyplyvá. Naopak je zřejmé, že jmenovaný se od roku 2007 až 2013 zdržoval v ... a do ČR se vrátil, protože neměl práci – důvodem tedy opět nebyla rodina. Také ač v žalobě na jednu stranu uvádí, že se chce starat o děti, na druhou stranu v žádosti uvedl, že spoléhá na českou charitu, že se o něj postará.

Žalovaný odkázal na rozsudek NSS ČR v Brně č. j.: 5Azs 37/2003 ze dne 22. 1. 2004, dle kterého „...Poskytnutí azylu je specifickým důvodem pro povolení pobytu na území ČR a nelze je zaměňovat s jinými legálními formami pobytu cizinců na území republiky, tak jak jsou upraveny zákonem č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR“.

K ostatním námitkám žalovaný uvádí, že ani tyto nepovažuje za důvodné. Z odůvodnění rozhodnutí, především části týkající se návratu žalobce do vlasti, je zřejmé, že se žalovaný vypořádal s informacemi, na jejíž pozadí hodnotí žádost žalobce. Je třeba však zdůraznit, že v řízení o udělení mezinárodní ochrany je nejdůležitějším podkladem výpověď samotného žadatele. Z té nevyplynulo, že by měl ve vlasti potíže nebo obavy, které by souvisely s některým z azylově relevantních důvodů. Žalobce nikdy netvrdil, že by měl ve vlasti někdy náboženské potíže (v současné žádosti žalobce výslovně uvedl, že je ateista a ani žalovaný nic jiného netvrdil – nemůže být tedy řeč o žádném rozporu, jak je namítáno v žalobě) ani netvrdil, že by v jeho případě mělo dojít k porušení lidských práv, jak nyní obecně namítá v žalobě.

Správní orgán je přesvědčen o tom, že jak ve vztahu k § 12, tak i ve vztahu k § 13, 14, 14 a) a 14 b) zákona o azylu, je jeho rozhodnutí o zamítnutí žádosti jmenovaného o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné podle § 16 odst. 1 písm. f) téhož zákona, plně v souladu se zákonem a řádně odůvodněno. Správní orgán zjistil náležitě skutečný stav věci. Žalovaný pak konstatoval, že podaná žaloba dle jeho názoru neprokazuje nezákonnost napadeného rozhodnutí. Plně proto odkázal na správní spis, zejména na vlastní výpovědi žalobce a na napadené rozhodnutí.

Navrhoval proto, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Soud zjistil ze spisu 56Az 240/2006 Krajského soudu v Brně, že žalobce podal již jednou žádost o udělení mezinárodní ochrany, a to dne 22. 6. 2006, 3. 7. 2006 Ministerstvo

vnitřní ČR, odbor azylové a migrační politiky vydalo pod č. j.rozhodnutí, v němž zamítlo žádost žalobce jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů. V odůvodnění rozhodnutí správního orgánu z 3. 7. 2006 je uvedeno, že v žádosti o azyl žalobce uvedl, že je ... národnosti, ... náboženského vyznání, není ani nikdy nebyl členem žádné politické strany a že proti němu nikdy nebylo ani není vedeno trestní stíhání. Dále, že je rozvedený a bezdětný, jeho bývalá manželka je české národnosti. Má základní vzdělání, pracoval ve ... jako obráběč. Svoji vlast opustil v roce 1988, kdy na základě mezivládní dohody odjel do bývalého Československa za prací. O azyl v ČR požádal z toho důvodu, že by zde chtěl žít, protože ve Vietnamu již po 18-ti letech pobytu v zahraničí nikoho nemá. Z rozhodnutí vyplynulo, že s žalobcem byl proveden pohovor 29. 6. 2006, ten byl veden na žádost jmenovaného v jazyce vietnamském, za přítomnosti kvalifikovaného tlumočnicka ... jazyka, s jehož osobou projevil žadatel souhlas. V pohovoru uvedl, že ve ... bydlel se svými rodiči v .. a pracoval jako obráběč v místním závodě na výrobu jízdních kol, kterým byl v roce 1988 vybrán k absolvování zahraniční praxe v trvání 4 let. Po příletu do Československa pracoval jako obráběč v NHKG Ostrava. Po změně režimu v Československu byl z práce propuštěn, do vlasti se již nevrátil a po vyřízení nezbytných formalit začal podnikat v oblasti obchodu s textilním zbožím nejprve v Ostravě a později v Brně. Do ... se vrátil jen 2x na návštěvu v letech 1995 a 1997. V roce 2001 se rozvedl se svou českou manželkou. V té době mu také bylo zrušeno povolení k pobytu v ČR a od té doby zde již pobýval nelegálně. Přestal s podnikáním a pomáhal svým krajanům v Brně s obchodováním. Tak tomu bylo až do jeho zadržení policií při náhodné kontrole. Potvrdil, že jediným jeho důvodem podání žádosti o azyl je snaha zlegalizovat si v ČR pobyt, aby zde mohl žít a pracovat. Jako důvod své žádosti o udělení azylu označil snahu legalizovat za pomoci azylového řízení pobyt na území ČR, protože zde žije již delší dobu a ve své vlasti již nikoho nemá. V době svého zadržení neměl účastník řízení svůj pobyt žádným zákonným způsobem upraven, a proto se vzniklou situací rozhodl vyřešit vstupem do azylového řízení, aby si tímto krokem zlegalizoval své další setrvání na území ČR a vyhnul se tak realizaci správního vyhoštění.

Krajský soud v Brně usnesením ze dne 26. 9. 2006 žalobu žalobce ze 17. 7. 2006 odmítl, s tím žalobce nesouhlasil, podal do uvedeného rozhodnutí kasační stížnost, NSS kasační stížnost usnesením ze dne 22. 2. 2007 odmítl pro nepřijatelnost.

Z připojeného správního spisu soud zjistil, že druhou žádost o udělení mezinárodní ochrany v ČR žalobce podal 26. 6. 2013.

V žádosti o udělení mezinárodní ochrany z 26. 6. 2013 žalobce uvedl, že je národnosti ..., k žádné osobě nemá vyživovací povinnost, je svobodný, na území ČR, a to v různých městech (např. Praha, Brno, Ostrava) žil v letech 1988 – 2007, v letech 2007 – 2013 žil v .., v jakých místech neví a od roku 2013 žije opět v ČR (Praha, Brno). Je ateista, on ani žádný člen jeho rodiny nebyl členem žádné politické strany nebo jiné organizace, vlast opustil 19. 12. 1988 z důvodu, aby mohl pracovat v ČR. O mezinárodní ochranu žádá proto, že se nemá kam vrátit, nedovede si ani představit život mimo tento areál. Dům rodičů byl zbourán kvůli stavbě silnice. Nemá žádnou zprávu z ..., neví ani, jak to tam vypadá. Dále pak sdělil, že ČR je jeho cílovým státem, on sám nemá vůbec nic, spoléhá na charitu ČR. Polovinu svého života žije v ČR, ta je jeho druhým domovem, cítí se zde jako doma. Dále uvedl, že jeho zdravotní stav je dobrý, čeká na výsledky vyšetření, možná má žloutenku.

Pokud jde o pohovor s jmenovaným, ten byl proveden dne 8. 7. 2013 za účasti kvalifikovaného tlumočníka z jazyka ..., protokol o pohovoru žalobce podepsal, neměl žádné námítky k zápisu jednotlivých otázek a odpovědí v rámci pohovoru.

V průběhu pohovoru jmenovaný sdělil, že naposledy byl ve ... v roce 1997, byl tam na dovolené, a to po dobu asi 6 měsíců. Pak již ve ... nikdy nebyl. Na dovolené tam byl 2x, a to v roce 1996 a 1997. Na dotaz, že již žádá podruhé o udělení mezinárodní ochrany, když v prvním případě byl neúspěšný, proč tomu tak je žalobce sdělil, že je to proto, že je tu už od roku 1988 a zvykl si zde. Ve ... nikoho nemá, žádný majetek, žádné zázemí, nechce se tam již vrátit. Proto z tohoto důvodu opět žádá o azyl a doufá, že ho dostane z humanitárních důvodů. Na dotaz, kde byl od roku 2007, kdy skončilo první azylové řízení sdělil, že neměl žádné platné vízum a proto odjel do ... , kde pracoval. Do ČR se vrátil v dubnu 2013. Neví, jak se jmenovalo město v .., kde žil a pracoval, pracoval ve skladě. Pracoval na různých místech, nedokáže je však jmenovat. V ... žil také nelegálně, žádné vízum tam neměl. Do ČR se vrátil v roce 2013 proto, že v ... již neměl práci. Po návratu do ČR se rozhodl, že opět požádá v ČR o azyl. Než o něj požádal, přebýval u různých kamarádů, kteří mu pomáhali. Chtěl si zlegalizovat nějak svůj pobyt, měl však správní vyhoštění na 3 roky. Navíc nemá finanční prostředky na to, aby si to mohl vyřídit. Proto nemohl žádost o azyl podat dříve. Vyhoštění bylo od roku 2006 do roku 2009, toto již skončilo. Na dotaz, jaké by mohl mít potíže v případě návratu do vlasti, uvedl, že se tam vrátit nechce. Nic tam nemá, nikoho tam nemá. Nemá žádný majetek, byl by tam jako bezdomovec. Ve ... by nic nedostal, žádnou sociální podporu. Neví jak by tam žil, je již starší člověk, těžko by si tam něco hledal. Rodiče mu již zemřeli dávno, má dva sourozence, bratra a sestru, ti jsou však dospělí a mají své rodiny. Již dlouho s nimi nebyl v kontaktu, ani přesně neví, kde žijí. Sourozenci by mu na žádost mohli zřejmě pomoci, ale jen na krátkou dobu, každý má svou rodinu a musí se postarat sám o sebe. Dále sdělil na dotaz, že dokud žil ve ..., žádné potíže problémy tam neměl, a to ani s úřady, nebo něco podobného. Ke svému zdravotnímu stavu sdělil, že je dobrý, má jen nějaké kožní onemocnění. Byl také u lékaře, a ten mu řekl, že má žloutenku. Když měl ještě platné vízum a byl pojištěný, chodil k lékaři a léčili ho. Když mu byl však pobyt zrušen, nebyl pojištěn a k lékaři již nechodil. Byl vyšetřen v táboře a čeká na výsledky. To, že by mohl mít žloutenku, mu bylo řečeno asi v roce 1998. Tehdy se léčil, bral nějaké léky, a to do roku 2000. Dále na dotaz sdělil, že ve ... by žádnou pomoc nedostal, protože tam není pojištěn, pojištění si neplatil, ani důchod.

Dále ze spisu vyplynulo, že v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu byla žalobci dne 22. 7. 2013 dána možnost seznámit se v rámci seznámení se s podklady rozhodnutími s informacemi, které správní orgán shromáždil v průběhu správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv ve ..., a to konkrétně s informací k osobě jmenovaného uvedenou v cizineckém informačním systému, dále s Informací MZV ČR, č. j. 123004/2012-LPTP ze dne 5. 12. 2012, s Informací Mezinárodní organizace pro migraci (IOM) říjen 2012 ze dne 2. 4. 2013 a Infobanky ČTK, „Země světa, ...“. Této možnosti žalobce využil a sdělil, že informace jsou obecné, realitě odpovídají asi z 50%. Sdělil, že by chtěl doplnit vlastnoručně psaný dokument a v něm uvedl, že by chtěl zůstat v ČR a starat se o své dvě děti B. a Š. D., aby mohl vůči nim plnit svou vyživovací povinnost.

Žalovaný pak citoval ust. § 12 písm. a) o azylu, dle něhož se cizinci udělí azyl, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod. Podle § 12 písm. b) zákona o azylu se cizinci udělí azyl, bude -

li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, v případě, že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.

K tomu v odůvodnění rozhodnutí z 22. 7. 2013 žalovaný uvedl, že na základě výpovědi žalobce nebyly zjištěny žádné skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být ve vlasti vystaven pronásledování z důvodů relevantních pro udělení mezinárodní ochrany. Z vlasti odešel v roce 1988 do tehdejšího Československa z pracovních důvodů. Naposledy byl ve ... v roce 1997 na půlroční dovolené. Trvalý návrat do vlasti odmítá z existenčních důvodů. V průběhu řízení dále doplnil, že by zde chtěl žít se svými dětmi, které jsou občany ČR. V případě žadatele je tedy zřejmé, že svoji vlast neopustil na základě žádného z důvodů relevantních dle zákona o azylu a žadatelem uváděnou pohnutku vedoucího ke vstupu do řízení o udělení mezinárodní ochrany nelze podřadit zákonným důvodům pro udělení azylu ve smyslu ust. § 12 zákona o azylu, tj. pod pronásledování pro uplatňování politických práv a svobod, resp. pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů. Výčet důvodů pro udělení azylu vyjmenovaných v § 12 zákona o azylu je taxativní, což znamená, že z jiných důvodů nelze azyl udělit. Důvodem žádosti výše jmenovaného je dle správního orgánu pouhá legalizace jeho dalšího pobytu na území ČR, o čemž zejména svědčí, že jmenovaný podal svou žádost až po sedmiletém nelegálním pobytu na území ČR. Ve chvíli, kdy měl již na základě výjezdního příkazu ČR opustit. Je patrné, že zákonodárce nekonstruoval toto řízení jako prostředek k legalizaci pobytu na území ČR. Pokud bude chtít zlegalizovat svůj pobyt žalobce na území ČR, bude se muset podrobit režimu jiného zákona, a to bez ohledu na „složitost mechanismu“, který tento upravuje. Správní orgán tak shrnul, že žádost žalobce je ve vztahu k tomuto ustanovení zjevně nedůvodná. Dále v rozhodnutí žalovaného uvedeno, že dle ust. § 13 odst. 1 zákona o azylu se v případě hodném zvláštního zřetele udělí rodinnému příslušníkovi azylanta, jestliže byl udělen azyl podle § 12 nebo 14, azyl za účelem sloučení rodiny, i když v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude v jeho případě zjištěn důvod pro udělení azylu podle § 12. Podle § 13 odst. 2 zákona o azylu se rodinným příslušníkem pro účely sloučení rodiny dle § 13 odst. 1 zákona o azylu rozumí manžel nebo partner azylanta, svobodné dítě azylanta mladší 18 let, rodič azylanta mladšího 18 let, zletilá osoba odpovídající za nezletilou osobu bez doprovodu nebo svobodný sourozenec azylanta mladší 18 let. Podle § 13 odst. 3 zákona o azylu je předpokladem k udělení azylu za účelem sloučení rodiny manželů azylanta trvání manželství před udělením azylu azylantovi. Předpokladem udělení azylu za účelem sloučení rodiny partnerovi azylanta je trvání partnerství před udělením azylu azylantovi. Podle § 13 odst. 4 zákona o azylu v případě polygamního manželství, má-li již azylant manžela žijícího s ním na území ČR, nelze udělit azyl za účelem sloučení rodiny další osobě, která je podle právního řádu jiného státu manželem azylanta. Z výpovědi výše jmenovaného v průběhu správního řízení nevyplývá, že by v ČR byl udělen azyl některému z rodinných příslušníků žadatele ve smyslu tohoto ustanovení. Jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany ve vztahu k tomuto ustanovení zákona o azylu je tedy zjevně nedůvodná.

Podle ust. § 14 zákona o azylu, jak v rozhodnutí uvedeno, jestliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude zjištěn důvod pro udělení azylu podle § 12, lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit azyl z humanitárního důvodu. Z výpovědi žadatele v průběhu správního řízení nebyl zjištěn žádný důvod hodný zvláštního zřetele pro udělení

azyly podle § 14 zákona o azylu. Jmenovaný se sice zmínil o svých určitých zdravotních potížích, nicméně jak na základě jeho výpovědí, tak jím doložených lékařských zpráv je zcela zřejmé, že jmenovaný v současné době nepodstupuje žádný druh specializované léčby, z důvodu které by byl jeho pobyt na území ČR nezbytný. Žádost jmenovaného o udělení mezinárodní ochrany ve vztahu k tomuto ustanovení zákona o azylu je tedy rovněž zjevně nedůvodná.

Podle § 14 a) odst. 1 zákona o azylu se doplňková ochrana udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odst. 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště. Podle § 14a) odst. 2 zákona o azylu se za vážnou újmu podle tohoto zákona považuje uložení nebo vykonání trestu smrti, mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situacích mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky ČR. Správní orgán konstatuje, že žadatel o udělení mezinárodní ochrany v průběhu správního řízení neuvedl žádnou ze skutečností, kterou by bylo možno vážné újme ve smyslu zákona o azylu podřadit. Žadateli ve ... nebyl uložen trest smrti ani mu vykonání tohoto trestu nehrozí. Správní orgán rovněž nedospěl k závěru, že by žadateli v případě návratu do vlasti hrozilo nebezpečí mučení nebo nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání. Na základě Informace MZV ČR, č. j. ... ze dne 5. 12. 2012 správní orgán konstatuje, že vzhledem k dosavadnímu relativně bezkonfliktnímu vztahu s vietnamskými státními orgány nemůže vážnou újmu žadatel v případě návratu do vlasti utrpět ani z důvodu samotného podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany na území ČR. Jmenovaného rozhodně nelze nazvat politicky aktivní osobou, vůči které by v případě návratu mohly být uplatňovány specifické administrativní či jiné postupy ze strany státních orgánů. Jak uvádí informace Mezinárodní organizace pro migraci (IOM), říjen 2012, vietnamské státní orgány se snaží navrátilcům do země poskytnout při jejich reintegraci příslušnou pomoc. Výše uvedenému žadateli také nehrozí žádná vážná újma z důvodu svévolného násilí, které by mohlo vyplývat z mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu v zemi jeho původu, neboť jak vyplývá z Infobanky ČTK „Země světa – ...“ žádný takový konflikt v žadatelově vlasti neprobíhá. Případné vycestování výše jmenovaného pak po posouzení sdělení skutečností nepřestavuje ani rozpor s mezinárodními závazky ČR. Jmenovaný sice ve svých výpovědích uvedl, že zde chce plnit své povinnosti vůči svým dvěma dětem, které jsou občany ČR, k tomu však uvedl správní orgán, že jmenovaný se dle svých tvrzení na území ČR nenacházel od roku 2007 do dubna 2013. K plnění jeho povinností vůči nezletilým dětem tedy jeho osobní přítomnost na území ČR nebyla nutná. K otázce upravení styku mezi dítětem a rodičem, se kterým nesdílí společnou domácnost, správní orgán uvedl, že již i Nejvyšší soud rozhodl (čímž sjednotil praxi nižších soudů), že režim schůzek mezi dítětem a takovým rodičem může být upraven tak, že budou probíhat pomocí moderních komunikačních prostředků, třeba přes skype nebo facebook. O existenci rodinných vazeb se nezmiňoval v žádosti o udělení mezinárodní ochrany, ani v následném pohovoru. S touto skutečností nijak svou žádost nespojoval. Až v průběhu dalšího řízení doložil správnímu orgán zmíněné rodné listy svých dětí. Žádost jmenovaného o udělení mezinárodní ochrany ve vztahu k tomuto ustanovení zákona o azylu je tedy rovněž nedůvodná.

Dále v rozhodnutí uvedeno, že podle ust. § 14 b) odst. 1 zákona o azylu se v případě hodném zvláštního zřetele udělí doplňková ochrana za účelem sloučení rodiny rodinnému příslušníkovi osoby požívající doplňkové ochrany, i když v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude v jeho případě zjištěn důvod pro její udělení. Podle § 14 b) odst. 2 zákona o azylu se rodinným příslušníkem pro účely sloučení rodiny rozumí manžel nebo partner osoby požívající doplňkové ochrany, svobodné dítě osoby požívající doplňkové ochrany, které je mladší 18 let, rodič osoby požívající doplňkové ochrany, která je mladší 18 let, zletilá osoba odpovídající za nezletilou osobu bez doprovodu podle § 2 odst. 14, nebo svobodný sourozenec osoby požívající doplňkové ochrany, který je mladší 18 let. Podle § 14 b) odst. 3 zákona o azylu je předpokladem pro udělení doplňkové ochrany za účelem sloučení rodiny manželovi osoby požívající doplňkové ochrany trvání manželství před udělením doplňkové ochrany cizinci a předpokladem udělení doplňkové ochrany za účelem sloučení rodiny partnerovi osoby požívající doplňkové ochrany trvání partnerství před udělením doplňkové ochrany cizinci. Podle § 14 b) odst. 4 zákona o azylu v případě polygamního manželství, má-li již osoba požívající doplňkové ochrany manžela žijícího s ním na území ČR, nelze udělit doplňkovou ochranu za účelem sloučení rodiny další osobě, která je podle právního řádu jiného státu manželem osoby požívající doplňkové ochrany. Z výpovědi výše jmenovaného v průběhu správního řízení nevyplývá, že by v ČR byla udělena doplňková ochrana některému z rodinných příslušníků žadatele ve smyslu tohoto ustanovení. Jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany ve vztahu k tomuto ustanovení zákona o azylu je tedy rovněž zjevně nedůvodná.

Krajský soud v Brně ve věci nařídil jednání na den 23. 7. 2014, kdy v průběhu celého jednání byl přítomen tlumočnick z jazyka vietnamského, který vše, co bylo řečeno česky tlumočil do.. a vše z ... do češtiny.

Pokud jde o žalobce, ten uvedl, že od počátku azylového řízení uváděl, že je ... náboženského vyznání. Pokud bylo uvedeno něco jiného, bylo to v důsledku toho, že tlumočnick netlumočil řádně. V průběhu pohovoru byl navíc žalobce nervózní, a proto na špatné tlumočení neupozornil. Na krku nosí stále řetízek s ..., z toho také vyplývá, že je náboženského vyznání buddhistického. Pokud jde o Vietnam, je tam stále vládoucí silou komunistická strana, která se obecně staví proti náboženským vyznáním, ať už např. buddhismu nebo křesťanství. Žalobce již dlouhou dobu žije mimo ..., sleduje však zprávy a z nich mu vyplývá, že by mu z komunistické strany mohlo hrozit nějaké nebezpečí, nic konkrétního vůči své osobě však zatím neví. Má celkově obavu o to, co by se mu mohlo stát, konkrétně však nic nemůže uvést. Když odcházel z .., byl ještě mladý a tehdy komunistická strana nebyla u moci až tak dlouho, aby se soustředovala konkrétně na náboženské věci. Nyní však ví, že jeden spisovatel ve .. bojoval za lidská práva a byl za to uvězněn. Sleduje mezinárodní hnutí týkající se lidských práv a ví, že v této oblasti zatím žádný pokrok nenastal. Dále uvedl, že ve ... byl naposledy v roce 1997, byl tam tehdy 4 nebo 5 měsíců a protože se ve ... necítil svobodně, vrátil se do ČR. Sdělil jeden konkrétní příklad. Chtěl po ... úřadech, aby mu vydaly potvrzení o rodinném stavu, toto mu však bylo odmítnuto s tím, že nemá dostatek dokladů přesto, že předložil cestovní pas. To je pouze jeden z případů, kterým uvádí, proč se necítil ve ... dobře a vrátil se zpět do ČR. Do ... v roce 1997 jel na dovolenou, protože z ... odešel v roce 1988 a od té doby, až do roku 1997 tam nebyl. Tehdy pobýval se svým otcem v ..., matka již nežila. Otec ho také živil. Po celou dobu, co byl na dovolené ve ..., navštěvoval pouze buddhistické chrámy, v té době tam byla také velká ... slavnost, které se rovněž zúčastnil. Když byl naposledy ve ... v roce 1997, kvůli ... náboženskému vyznání

on sám žádný problém neměl, ale sledoval, že komunistická strana se snažila ... slavnostem zabránit.

K tomu zástupkyně žalovaného uvedla, že pokud jde o žalobce, ani v průběhu pohovoru ani v písemném vyjádření k věci, které žalobce správnímu orgánu zaslal, nic nenamítal proti špatnému tlumočení a tuto námitku nevznášel ani v podané žalobě, ač byl žalobce, tak jako každý žadatel o azyl, v tomto směru řádně poučen. Pokud pak jde o náboženské problémy, žádné neuváděl ani v první žádosti o azyl ani v žádosti druhé, ani v průběhu azylových řízení.

K otázce špatného tlumočení žalobce uvedl, že v průběhu řízení o azyl, tlumočník nejen tlumočil, ale do věci vnášel vlastní osobní názory, např. když chtěl žalobce předložit rodné listy dětí, řekl, že je to zbytečné. Ztratil proto v tlumočnicka důvěru a nabyl dojmu, že je zcela zbytečné o udělení azylu bojovat. Pokud pak u pohovoru byla předložena zpráva o stavu ve ..., tlumočník žalobci řekl, že je zbytečné tuto zprávu číst a pokud se jí žalobce sám snažil přečíst, zjistil z ní, že některé skutečnosti, které jsou v ní uvedeny, nejsou již pravdivé a jsou zastaralé. Ke svým dětem narozeným v roce 2006 uvedl, že v azylovém řízení v roce 2006 o svých dětech B. a Š. nehovořil, protože rodné listy dětí pro nespolupráci jejich matky, byly vyhotoveny až v roce 2007. Obě děti žijí se svou matkou, měly by bydlet někde v Brně, žalobce však neví, kde, už několik let děti neviděl. Přesně si již nepamatuje, kdy naposledy viděl matku dětí. Je to však již několik let. Pokud jde o děti, ty naposledy viděl, když jim byly 2 nebo 3 roky. Žalobce se zatím neobrátil na žádný úřad v ČR, aby mu zjistil, kde děti bydlí a aby se s nimi mohl stýkat. Nevěděl, že by se mohl na nějaký úřad obrátit, aby mu v tomto směru pomohl. Dozvěděl se to vlastně teprve u dnešního soudního jednání. Dále pak uvedl, že pokud v písemném podání v rámci azylového řízení i v žalobě není uvedeno všechno, jak to mělo být, je to z následujících důvodů:

Už v roce 1997 měl žalobce žloutenku a alergie a v azylovém zařízení tomu nebyla věnována řádná péče. Když však nyní navštívil lékaře mimo azylové zařízení, a to nemocnici v ..., viděl, jak je to všechno jiné, jak s ním jednají lépe. Právě v důsledku toho, co uvedl, ztratil chuť jakkoliv bojovat a proto jeho písemná podání nebyla kompletní.

Ke svému osobnímu stavu pak uvedl, že je rozvedený, jeho manželka byla Češka a manželství uzavírali v ČR v Rozvedli se v roce 1998 nebo 1999 a rozvod probíhal u Městského soudu v Ostravě. Z manželství se žádné děti nenarodily, jeho manželka si do manželství přivedla své dítě. Manželství trvalo 2 nebo 3 roky. Už v azylovém řízení v roce 2006 uváděl, že je rozvedený. Sdělil pak, že nedokázal rozlišit mezi pojmy svobodný a rozvedený.

Dále pak sdělil, že kdyby se musel vrátit do ..., má obavy z toho, že režim by mu dělal problémy, nic konkrétního však nemohl uvést. Má také obavy, že kdyby se vrátil, úřady by chtěly nějaké peníze po jeho sourozencích, tak je to prostě v režimu, který je ve ..., už slyšel několik takových případů.

Ke svému zdravotnímu stavu pak sdělil, že pokud jde o jeho zdravotní stav, má kožní problémy, dochází k lékaři a bere léky. S lékařskou péčí je nyní spokojený. Pokud by se musel vrátit do ..., lékařská péče tam není taková jako v ČR a nejhorší je to pro lidi, kteří nemají peníze. Dále sdělil, že neví, jaký je jeho zdravotní stav po žloutence, dochází pouze ke kožnímu lékaři a ten se soustřeďuje pouze na kožní problémy.

U jednání dne 30. 7. 2014 zástupkyně žalobce pak uvedla, že má za to, že na straně žalobce byly splněny podmínky pro udělení mezinárodní ochrany. Rozhodnutí vydané žalovaným pokládá žalobce za nezákonné, neboť správní řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, vykazuje závažné vady. Zásadním důkazem při vydání rozhodnutí správního orgánu v takové věci je výsledek žalobce. Žalobce však v průběhu správního řízení nebyl spokojen s tlumočením z jazyka ... do jazyka českého a opačně, má tedy za to, že výsledek nebyl prováděn tak, aby měl žalobce k provádění výsledku důvěru. Naopak, výsledek provedený před soudem za přítomnosti tlumočníka, pokládá za výsledek správně vedený a tento výsledek také přispěl k tomu, že byla objasněna celá řada skutečností, a to na rozdíl od správního řízení. Žalobce má zejména obavu vrátit se do ... z důvodu náboženského pronásledování, neboť je buddhista a všeobecně je známo, že lidé tohoto vyznání jsou ve ... pronásledováni a žalobce to sám zažil při návštěvě ..., a to při účasti na náboženské slavnosti. Dále se žalobce domnívá, že mezinárodní ochrana by mu měla být poskytnuta v ČR z důvodu stmelení rodiny, neboť prokázal, že na území ČR má 2 děti a i když se s nimi delší dobu neviděl, má zájem se s nimi opět stýkat a má také zájem přispívat na jejich výživu, což činil i v minulosti pokud byl zaměstnaný a měl finanční prostředky. Děti žalobce jsou v podstatě jeho jedinou rodinou, neboť své rodiče již nemá, ve ... má sice 2 sourozence, ale delší dobu se s nimi již neviděl. Žalobce žije na území ČR již 27 let, je zcela začleněn do života v této společnosti, nikdy zde neměl žádné problémy a na své děti také po dobu, kdy pracoval, řádně platil výživné. O tom, že je začleněn do života v ČR svědčí i to, že v ... získal v loňském roce řidičský průkaz, jehož kopii soudu poskytl. Do ... se žalobce obává vrátit i z důvodu, že poslední dva roky je tam situace velmi napjatá a žalobce se obává, že by mohlo dojít k válečnému konfliktu. Navíc žalobce zdůrazňoval dlouhou dobu pobytu na území ČR a obavu, že pokud by se do ... vrátil, tamní úřady by mohly činit problémy jeho sourozencům a navíc by již nikdy neviděl své děti, žijící v ČR.

Pokud jde o žalovaného, jeho zástupkyně trvala na tom, že správní orgán při vydání rozhodnutí vycházel zejména z informací, které sdělil samotný žalobce v průběhu správního řízení. Ze správního spisu vyplývá, že s žalobcem byl proveden naprosto standardním způsobem pohovor, žalobce měl možnost sdělit veškeré své problémy a potíže, které na území ... měl a také své obavy z návratu. Žalobce však nesdělil žádný důvod azylově významný a na žalovaném není, aby si sám jakékoliv skutečnosti či důvody domýšlel. Žalobce vyslovil pouze obavu, že kdyby se musel vrátit do ..., měl by tam existenční potíže, o žádných jiných problémech a potížích nehovořil. Pokud jde o náboženské problémy, nic takového žalobce nezmiňoval a žádné problémy v tomto směru nezmiňoval ani v prvním azylovém řízení. Ke skutečnosti, že žalobce žije na území ČR již 27 let a je integrován do české společnosti, zástupkyně žalovaného uvedla, že žalobce se celou dobu, kdy žil na území ČR nelegálně, nepokusil zlegalizovat svůj pobyt a navíc několik let z tohoto období žil na území ..., kam odcestoval z ČR. Pokud žalobce hovoří o svých dětech, bylo prokázáno, že s těmito se již řadu let vůbec nestýká a pokud jde o jeho zdravotní problémy, ani v průběhu správního řízení, ani v průběhu soudního řízení neprokázal, že by se jednalo o problémy, které by byly řešitelné pouze na území ČR. Žalovaný také nesouhlasil s žalobcem v tom, že by žalovaný při vydání rozhodnutí vycházel z neaktuálních zpráv o situaci ve Rozhodnutí žalovaného bylo

vydáno v červenci roku 2013, pokud jde o zprávy o situaci ve ..., tyto jsou z dubna 2013 a z konce roku 2012, takže se o žádné neaktuální zprávy nejedná.

Soud pak uvádí, že v průběhu soudního řízení žalobce doložil, ale doložil předtím i do správního spisu, rodné listy dětí a bylo zjištěno, že B. D. a Š. D., se oba narodily ..., jako otec dítěte je v rodném listu uveden žalobce a jako matka B. D., nar. Dále se ve spise nachází zápis o určení otcovství souhlasným prohlášením rodičů k těmto dvěma dětem dne 5. 3. 2007 a dále potvrzení za období od 28. 4. 2007 do 11. 11. 2007, kdy matka dětí potvrdila, že obdržela v každém z měsíců, a to duben až listopad od žalobce na výživu dětí buďto 1.300 nebo 1.200 Kč.

Pokud jde pak o zdravotní stav žalobce, ten kromě sdělení o svém zdravotním stavu v průběhu soudního řízení, založil do spisu lékařskou zprávu vystavenou lékařem – dermatologem 23. 9. 2013, z níž vyplynulo, že jmenovaný má určité dermatologické problémy, diagnóza zní asteatotická dermatitida, přičemž doporučení bylo natírat suchou kůží 2x až 3x denně (nivea, indulona atd.) a na ekzém plochy Triam E v syndermanu 2x denně, Aeries tablety 1x denně, kontrola za 5 týdnů.

Skutkové a právní posouzení věci soudem.

Žaloba není důvodná.

Podle § 16 odst. 1 písm. f) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, v platném znění, žádost o udělení mezinárodní ochrany se zamítne jako zjevně nedůvodná, jestliže žadatel neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14 a).

Žalobce neuváděl v průběhu správního řízení o udělení mezinárodní ochrany ani v průběhu soudního řízení žádné skutečnosti, z nichž by vyplynulo, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12, nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a).

Soud shrnuje zjištěné skutečnosti následovně:

Pokud jde o žalobce, bylo prokázáno, že do ČR přijel v roce 1988 na pracovní praxi na dobu 4 let a zůstal zde i po uplynutí tohoto období. O mezinárodní ochranu žádal již v roce 2006, jeho žádosti nebylo vyhověno, žalobce po skončení prvního azylového řízení v roce 2007 odcestoval do ..., kde žil až do dubna roku 2013, poté zde již neměl práci a vrátil se zpět na území ČR, přestože věděl, že zde nemá legální pobyt. Za celou dobu, kdy žalobce žil na území ČR, se nepokusil si pobyt zlegalizovat.

Bylo prokázáno z rodných listů dětí B. a Š. D., nar. ..., že žalobce je jejich otcem, na tyto děti však platil výživné, jak sám uvedl, pouze několik měsíců v roce 2007. Poté žalobce odjel do ..., kde pobýval téměř 6 let a na území ČR se v dubnu roku 2013 vrátil. Uvedl však, že pokud jde o jeho dvě nezletilé děti, tyto viděl naposledy, když jim byly dva nebo tři roky, od té doby své děti nikdy neviděl, nikdy se s nimi již nekontaktoval a neví ani, kde jeho nezletilé děti dnes žijí a ani s jejich matkou již řadu let není v kontaktu.

Pouhá skutečnost, že žalobce je otcem dvou dětí žijících v ČR a majících české občanství, není důvodem pro udělení azylu dle § 12 nebo § 14 a) zákona o azylu. Jednak si žalobce může zlegalizovat svůj pobyt, i když za těžších podmínek, na základě zákona o pobytu cizinců a jednak, zde nejde o žádné „stmelení rodiny“, neboť žalobce se se svými dětmi již řadu let vůbec nestýká, navíc po jejich narození po dobu téměř 6 - ti let pobýval v ... a nebylo prokázáno, že by se nějakým způsobem o své děti staral nebo se o ně zajímal a nic takového nečiní ani po svém návratu do ČR od jara loňského roku.

Pokud pak žalobce hovoří o tom, že na území ČR žije již po dobu 27 let, je v této společnosti integrován a chce zde žít, soud uvádí, že jak v průběhu správních řízení, a to v případě obou azylových řízení tak i u nynějšího soudního jednání byl žalobci ustanoven tlumočník z jazyka ..., a to proto, že za 27 let pobytu v ČR žalobce nehovoří a nerozumí česky.

Soud vzal pak z výpovědi žalobce za prokázáno, že pokud jde o rodinný stav, žalobce je rozvedený.

Podmínky ust. § 12 písm. a) zákona o azylu, kdy azyl se cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, tedy nemohly být naplněny a nebyly, neboť žalobce sám uvedl, že když žil ve ... do roku 1988, nebyl ani on, ani nikdo z jeho rodiny členem žádné politické strany nebo organizace, neměl naprosto žádné problémy se státními orgány ve ... ani s žádnými soukromými osobami a pronásledován za uplatňování politických práv a svobod nebyl.

Nebyly naplněny ani podmínky ust. § 12 písm. b) zákona o azylu, kdy azyl se cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo v případě, že je osobu bez státního občanství ve státě jeho posledního trvalého bydliště.

Ani podmínka ust. § 12 písm. b) zákona o azylu v případě žalobce naplněna nebyla, když žalobce sice tvrdí, že má odůvodněný strach po návratu do ... z pronásledování z důvodu náboženství, které vyznává, když ve ... vládne komunistická strana a pronásleduje věřící, ať už jde o jejich příslušnost k náboženství – ..., ... apod.

I pokud soud by vzal za prokázáno, že žalobce je náboženského vyznání ..., sám uvedl, že v době, kdy odcházel z ..., v tomto směru žádné problémy neměl a i když byl v roce 1997 naposledy ve ... kde pobýval asi 5 měsíců, sám uvedl, že on z důvodu náboženských žádné problémy neměl, ač se zúčastňoval bohoslužeb v chrámech, anebo i velké ... slavnosti, která se v tu dobu ve Vietnamu konala.

Nehovořil ani v tom smyslu, že někdo jiný z účastníků náboženských buddhistických slavností, za účast na těchto slavnostech by měl nějaké problémů. Žalobce pouze velmi obecně hovořil o tom, že z těchto důvodů se problémů obává, i když neuvedl žádný konkrétní příklad někoho, kdo by takovéto problémy měl a sám o sobě pak hovořil vysloveně tak, že on sám v tomto směru žádné problémy neměl.

Na straně žalobce nebylo ani prokázáno, že by zde byly důvody pro udělení doplňkové ochrany dle § 14 a) zákona o azylu, kdy dle odst. 1 tohoto ustanovení doplňková ochrana se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odst. 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.

Dle odst. 2 § 14 a) za vážnou újmu se podle tohoto zákona považuje

- a) uložení nebo vykonání trestu smrti,
- b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu,
- c) vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situacích mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo
- d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky ČR.

Nic takového tedy v případě žalobce není, neboť nehovořil, že by mu hrozilo uložení nebo vykonání trestu smrti, mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti a jeho vycestování by nebylo ani v rozporu s mezinárodními závazky ČR.

Žalobce sice obecně hovoří o tom, že se obává návratu do ... kvůli svému náboženskému vyznání – ..., neuvedl však nic, co by svědčilo, že by mohl mít a proč obavy ze skutečností uváděných v § 14 a) odst. 2 pod písm. a) až c) zákona o azylu.

Soud na tyto skutečnosti usuzuje ze samotného tvrzení žalobce, který nic konkrétního neuvedl, ve ... pobýval delší dobu v roce 1997, po celou tuto dobu, jak sám uvedl, v klidu ve ... žil, zúčastňoval se náboženských obřadů v chrámech i velké náboženské slavnosti, naprosto žádný problém neměl a navíc ze zpráv, které jsou založeny ve správním spise a

citovány v rozhodnutí žalovaného, s nimiž byl žalobce seznámen, o situaci ve ... nevyplývá, že by měl mít žalobce nějaké důvodné obavy vrátit se do ... proto, že je ... náboženského vyznání.

Tyto zprávy zajištěné žalovaným, na rozdíl od žalobce soud nepokládal za zprávy neaktuální, neboť se jedná o zprávy z konce roku 2012 a dubna roku 2013, když rozhodnutí o zamítnutí jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany bylo vydáno v červenci roku 2013.

V případě žalobce nebyly splněny ani podmínky pro udělení humanitárního azylu, tak jak je to uvedeno v § 14 zákona o azylu, dle něhož jestliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12, lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit azyl z humanitárního důvodu.

Žádný takovýto případ zvláštního zřetele pro udělení humanitárního azylu dle § 14 v případě žalobce zjištěn nebyl, takovouto skutečností by mohly být např. závažné zdravotní problémy, tyto však na straně žalobce prokázány nebyly.

Žalobce předložil lékařskou zprávu z kožního oddělení z roku 2013, z nichž nevyplývají žádné závažné kožní problémy žalobce. Sám o určitých kožních problémech hovoří, nejedná se však o žádné závažné zdravotní problémy, s ohledem na to, co uvedl sám žalobce i co vyplývá z lékařské zprávy, tedy zdravotní problémy, které by nemohly být léčeny či kontrolovány jinde než na území ČR.

V případě žalobce nebyla tedy ani naplněna podmínka ust. § 14 zákona o azylu.

Soud zhodnotil, že žalobce se domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného pouze z toho důvodu, že chce zlegalizovat svůj pobyt na území ČR, zejména s ohledem na tu skutečnost, že zde žije, s přestávkou 6-ti let, kdy žil v ..., již od roku 1988 a že se nechce vracet do Vietnamu z důvodu ekonomických a finančních, neboť ve Vietnamu v tomto směru nemá již žádné zázemí.

Toto však nejsou žádné azylově relevantní důvody pro udělení azylu dle zákona o azylu č. 325/1999 Sb., v platném znění.

Soud proto žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany jako nedůvodnou dle § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) zamítl.

Pokud jde o náklady řízení, rozhodnutí se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s.

Žalobce ve věci neměl úspěch, náklady řízení mu proto nebyly přiznány, žalovanému, který naopak ve věci měl úspěch, náklady řízení kromě běžné úřední činnosti nevznikly.

Krajský soud v Brně usnesením ze dne 29. 10. 2013 ustanovil žalobci zástupkyni JUDr. Hanu Plátěnkovou, Ph. D., advokátku.

Dle § 35 odst. 8 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) náleží takto ustanovené zástupkyni odměna za zastupování a hotové výdaje, které v takovém případě platí stát.

Pokud jde o zástupkyni žalobce JUDr. Plátěnkovou, vznikly ji náklady za 7 úkonů právní pomoci, a to za úkony:

převzetí věci, doplněk žaloby, replika k vyjádření žalovaného, 2 porady s klientem přesahující 1 hodinu (zástupkyně toto doložila) a dále pak účast u dvou soudních jednání, a to 23. 7. 2014 a 30. 7. 2014, přičemž odměna za 1 úkon právní pomoci činí dle § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 vyhl. č. 177/1996 Sb., 3.100 Kč za jeden úkon, a dále pak 7x hotové výdaje po 300 Kč dle § 13 odst. 3, který činí 300 Kč za jeden úkon právní služby.

Žalobci byl pak ustanoven tlumočník z jazyka vietnamského, který přetlumočil vyjádření žalovaného k žalobě a zúčastnil se soudního jednání 23. 7. 2014.

Za přetlumočení vyjádření, 5 stran po 350 Kč a dále zvýšení odměny za tlumočení asijských jazyků byla tlumočnickovi přiznána částka 1.925 Kč dle vyhlášky č. 37/1967 Sb., v platném znění a dále za tlumočení u soudního jednání 23. 7. 2014 bylo za účast – 2 hodiny – přiznáno 770 Kč, celkem se jedná o částku 2.695 Kč, kterou zaplatí stát.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 30. července 2014

JUDr. Jana Kubenová, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Marie Šeregelyová